

İçindekiler

HZ. İSHAK

7

HZ. LUT

15

HZ. YAKUP VE HZ. YUSUF

25

HZ. EYYUB

73

HZ. ŞUAYB

81

HZ. MUSA VE HZ. HARUN

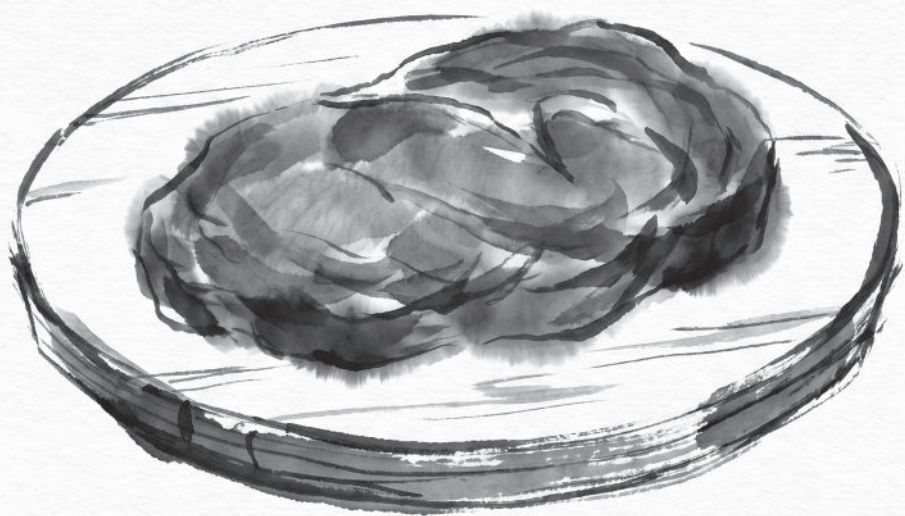
93

BU KİTAPTA GEÇEN BAZI KELİMELERİN
ANLAMLARINI MERAK EDİYORSAN...

165

KAYNAKLARI MERAK EDİYORSAN...

173

Hz. İshak

Hz. İbrahim ile Hz. Sare'nin evliliklerinin üzerinden uzun yıllar geçmesine rağmen çocukları olmamıştı. Hz. İbrahim yüz yirmi yaşında, Hz. Sare ise yüz yaşına yakındı. Artık çocuk ümitlerini tamamen yitirmişlerdi.

Hz. İbrahim evinde misafir ağırlamaktan çok hoşlanırdı. Yedirir, içirir, her türlü izzet-i ikramda bulunurdu. Misafiri gelmediği günler çarşıya çıkıp misafir arardı.

Yaklaşık on beş gün evlerine hiç misafir uğramamıştı. Üzgün bir bekleyiş içindeydi. Derken kapısı çalındı. Açtığı anda karşısında güzel yüzlü, iyi giyimli üç kişi duruyordu.

"Allah'ın selamı üzerine olsun ey İbrahim!" dediler.

Hz. İbrahim gelenleri tanıyamamıştı. O yörenin insanı olmadıkları belliydi. Kılık kıyafetleri çok farklıydı.

"Allah'ın selamı sizin de üzerinize olsun ey yabancılar" diye karşılık verdi.

Misafirlerini derhal içeriye aldı ve güzel bir yere oturttu. Bir yandan da yemek hazırlığına girişti. Evde önceden kızartılmış dana eti vardı. Hz. İbrahim tepsinin içinde kebabı getirdi, misafirlerinin önüne koydu.

“Buyurun, afiyet olsun” dedi.

Ancak misafirler yemeğe yanaşmadılar. Hz. İbrahim, utandıklarını zannederek tekrar buyur etti:

“Buyurun, çekinmeyin!”

Onların yemekten yine çekindiklerini görünce şüphelenmeye başladı. Acaba başka bir niyetleri mi vardı, bir kötülük mü düşünüyorlardı?

Misafirler, Hz. İbrahim’in endişelendiğini hissettiler. Onu rahatlatmak için latifeye, “Biz ücretsiz yemeyiz. Yediğimiz içtiğimiz şeylerini parasını verimiz” dediler.

Hız. İbrahim biraz rahatladı.

“Bu yemeğin ücreti, başlarken ‘Bismillah’, bitirdikten sonra da ‘Elhamdülillah’ demektir” karşılığını verdi.

Bu cevap üzerine misafirlerden biri diğerine, “Bu zat, kendisini Allah’ın dost edinmesine gerçekten layıktır” dedi.

EVLAT MÜJDESİ

Hız. İbrahim misafirlerin sıradan kimseler olmadığını anlamıştı. Misafirler onu daha fazla merakta bırakmamak için şu açıklamada bulundular:

“Bizden korkma ey İbrahim! Biz insan suretine girmiş melekleriz. Biz Lut kavmine gönderildik. Size de bir müjdeyle geldik. Yakında ilim ve kemal sahibi bir oğlunuz olacak, adını İshak koyacaksınız.”

Bu üç melek, Hız. Cebrail, Hız. Mikail ve Hız. İsrail idi.

Meleklerin verdiği müjde Hız. İbrahim’i şaşırttı. Hız. Sare’yi ise daha çok şaşırtmıştı, elinde olmadan bir çığlık attı.

Meleklerle dönüp elini yüzüne vurarak, “Eyvahlar olsun,” dedi. “Siz neler söylüyorsunuz? Benim nasıl çocuğum olabilir? Ben çocuk doğuracak yaşı çoktan geçtim. Kocam da çok yaşlı.”

Melekler, Hız. Sare’nin heyecanını yatıştırmak ve şaşkınlığını gidermek için şöyle dediler:

“Sen Allah’ın işine mi şaşıyorsun? Biz bu haberi kendimizden söylemiyoruz, Rabbimizin bize söylediklerini size bildiriyoruz. Allah’ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. O hamd edilmeye layıktır ve şanı yücedir.”

Sonra Hz. İbrahim’e, “Biz seni mutlaka gerçekleştirecek olan bir şeyle müjdeledik, ümidini kesme” dediler.

Bu açıklamaya Hz. İbrahim’in cevabı, “Ancak küfür ve dalalette olanlar Rabbimin rahmetinden ümidini keser. Benim hayretim, şimdiye kadar böyle bir hâl görülüp duyulmamış olduğu içindir” şeklinde oldu.

Meleklerin haber verdiği gibi, Hz. İbrahim ile Sare validemizin kısa süre sonra bir oğulları dünyaya geldi ve adını İshak koydular.

İshak’ın dünyaya gelişi insanları hayret ve şaşkınlık içinde bıraktı.

“Yüz yaşının üstünde ihtiyar bir kocanın ve doksan yaşlarında bir kocakarının çocuğu oldu ha!” dediler.

Hâlbuki Allah dilerse Hz. Âdem gibi yoktan yaratır, dilerse Hz. İsa gibi babasız yaratır, dilerse Hz. İshak gibi yaşlı anne-babadan çocuk yaratır.

Hz. İbrahim, İshak’ın doğumu üzerine Rabbine şükürünü şöyle dile getirdi:

“İhtiyarlığımla beraber bana İsmail ile İshak’ı ihsan eden Allah’a hamdolsun. Muhakkak Rabbim, kalpten geçen en ince arzuları işitir. Ya Rabbi! Beni ve neslimi namazda daim kıl. Ya Rabbi! Duamızı kabul eyle. Ya Rabbi! Beni, anamı, babamı ve bütün mü’minleri hesap gününde mağfiret eyle!”

HZ. İSHAK'IN MUCİZELERİ

Hız. İşhak, babasının vefatından sonra şam ve Filistin halkına peygamber olarak gönderildi. İnsanları Allah'a imana, kulluğa, namaza ve güzel ahlaka davet etti.

İşhak Peygamber, babası Hız. İbrahim'e çok benzerdi. Uzun boylu, kara gözlü ve buğday benizli olan Hız. İşhak'ın yüzü gibi konuşması da çok güzeldi.

Bir gün kavminden inanmamakta direnen bazıları, güya onu zor durumda bırakmak için şöyle dediler:

"Hayvanlar senin peygamber olduğuna şehadet etmezlerse bizler sana inanmayız."

Hız. İşhak hayvanlara seslendi:

"Benim kim olduğumu şu insanlara söyleyin."

Bir hayvan, "Allah'ın peygamberisin" dedi.

Bir diğeri, "Halilullah'ın oğlusun" dedi.

Bir başkası da, "Allah'ın peygamberisin, sana inanmayan cehenneme gider" dedi.

Bir başka gün birisi sığır derileri getirdi.
"Bunları diriltirsen sana inanırız" dedi.

Hız. İshak derilerin içine kum doldurup dua etti.
Hepsi canlandı.

Yine bir başka gün Kudüs'te dini tebliğ edince ona,
"Eğer, şu dağı harekete geçirirsen sana iman ederiz"
dediler.

Dağ, büyük bir heybetle sallandı.

Bu mucizeler karşısında kimileri ona inandı,
kimileri de inanmadı. Hidayet herkese nasip
olmayan bir nimetti. Cennet ucuz olmadığı gibi,
cehennem de lüzumsuz değildi.

HZ. İSHAK'IN İKİZ OĞULLARI

Hiz. İşhak, yaşlılık zamanında âmâ olmuştu. İkiiz dünyaya gelen oğulları Ays ve Yakup'tan bir gün şöyle bir istekte bulundu.

"Canım et istiyor, hanginiz bana daha önce av eti yedirir" dedi.

Bunun  zerine iki oğlu hemen kalkıp ava  ıktılar. Yakup daha ilk fırsatta bir av yakalamış ve pişirerek babasına ikram etmişti.

Gözleri görmeyen Hiz. İşhak, kendisine eti getirenin Ays olduğunu sanarak ellerini kaldırıp şöyle dua etti:

"Ya Rabbi! Neslimden bir peygamber geleceğini buyurmuştun. Artık vaadini, benim isteğimi daha önce yerine getirmiş olan bu oğlumdan meydana getir."

Yakaladığı avla daha sonra  ıkagelenin Ays olduğunu anlayınca üzülmemesi için onun neslinden de padişahlar, sultanlar gelmesi için dua etti. Bu sebepledir ki, Hiz. Yakup'un neslinden peygamberler, Ays'ın neslinden de hükümdarlar gelmiştir.

Hiz. İşhak yüz altmış yaşlarında Kudüs yakınlarında vefat etti ve babası Hiz. İbrahim'in yanına defnedildi.

Hz. Lut

Hz. Lut, İbrahim Peygamber'in kardeşi Harran'ın oğluydu. Ona ilk iman edenlerdi. Nemrut'un ülkesi Babil'den hicret ederken az sayıda mü'minle birlikte Hz. İbrahim'in yanında o da vardı.

Önce Şam'a, sonra Harran'a göç etmiş, burada bir süre kaldıktan sonra Mısır'a gitmişlerdi. Firavun'un hükmettiği Mısır'da da rahat edemeyince Filistin topraklarına yerleşmişlerdi.

Burada bulundukları günlerde Yüce Allah, Hz. Lut'a peygamberlik görevi verdi. Sodom ve Gomora bölgesine gitmesini, oradaki insanları doğru yola davet etmesini bildirdi.

AHLAKSIZ BİR TOPLUM

Sodom ve Gomoreliler ahlaksız ve edepsiz bir toplumdur. O zamana kadar hiçbir millette görülmemiş bir cinsel sapıklık içindelerdi.

Burada yaşayan erkekler, kadınlar yerine erkeklere ilgi duyarlardı. Hayvanlarda bile rastlanmayan bu çirkin fiili işlemekten hiç utanmaz, hatta gurur duyarlardı. Eşcinselliğin aleni şekilde yaşandığı bu toplulukta hayâ, iffet ve namus unutulmuştu.

Kendileri bu pis işi işleyip dururken, yurtlarından geçen yolculara da rahat vermezlerdi. Yol kenarlarında oturur, yoldan geçen erkek yolculara taş atar, taş kime isabet ederse ona rahatsızlık verirlerdi. Sonra onu dövüp bir de yaptıklarına karşılık ücret isterlerdi. Hâkimleri de suçlu lehine hüküm verirdi.

PEYGAMBERİ TEHDİT

Hız. Lut, işte böyle sapıtmış bir kavmi hidayete davetle görevlendirildi. Önce onlara kendisinin peygamber olduğunu söyledi.

“Ey insanlar!” dedi. “Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim. Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Nefsinizi günahlardan koruyun.”

Sonra yaptıkları çirkin işten vazgeçirmek için nasihatlerde bulundu:

“Sizden önce dünyada hiç kimsenin yapmadığı iğrenç bir iş yapıyorsunuz! Göz göre göre bu hayâsızlığı nasıl işliyorsunuz? Kadınları bırakıp erkeklere ilgi duyuyorsunuz. Ne kadar cahil bir kavimsiniz! Bu hâlinizle gerçekten haddi aşan bir topluluksunuz.”

Fakat sapıtmış kavim bir türlü hakka ve istikamete yanaşmıyor, bu çirkin alışkanlıklarından vazgeçmiyordu.

Hız. Lut, bu gidişle kendilerine azap geleceğini hatırlatıyordu:

“Siz Allah’tan korkmaz mısınız? Hâlâ erkeklere şehvetle yaklaşmaya, yol kesmeye, bir araya gelip hayâsızlık yapmaya devam mı edeceksiniz? Eğer böyle devam ederseniz helak olursunuz.”

Ahlaksız kavim, Hz. Lut'un ikazlarına kulak asmadıkları gibi, onu fazla namuslu olmakla da itham ettiler. Kendi aralarında "Lut'u ve ailesini memleketimizden çıkaralım, çünkü onlar fazla temiz insanlar" diye karar aldılar. Sonra gelip bunu Hz. Lut'a söylediler:

"Ey Lut! Eğer bu işe bir son vermezsen seni ölkemizden süreriz."

Yirmi dokuz sene içlerinde kaldığı ve çeşitli vesilelerle ikaz ettiği kavmiyle Hz. Lut'un arası artık iyice açılmıştı. Bu gidişin acıklı bir azapla son bulacağını bir kez daha hatırlattı onlara:

"Allah'ın azabı sizi yakalarsa hiçbiriniz kurtulamazsınız!"

Sodamlular azap tehdidine şımarıkça cevap verdiler:

"Eğer doğru söylüyorsan hadi Allah'ın azabını getir de görelim!"

Bu sözlerden sonra Hz. Lut kavminin artık ıslah olmayacağına kesin kanaat getirdi. Rabbine şöyle dua etti:

"Rabbim, bu bozguncular güruhuna karşı bana yardım et! Beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar!"

HZ. İBRAHİM İLE AZAP MELEKLERİ

Allah, Hz. Lut'un bu duasını kabul etti. Azgın ve ahlaksız kavmin helaki için üç melek görevlendirdi.

Bu melekler daha önce Hz. İbrahim'e uğramış ve ona İshak'ı müjdelemişlerdi. Sonra da Lut kavminin helakini haber vermişlerdi.

İbrahim Peygamber, "O kavmin içinde Lut da var. O, Allah'ın halis kuludur. Onu da mı helak edeceksiniz?" dedi.

Melekler, "Orada kimin olduğunu biz çok iyi biliyoruz. Onu, ailesini ve mü'minleri kurtaracağız. Ancak karısı müstesna" dediler.

Hız. İbrahim, "Keşke Lut'un kavmine biraz süre tanınsaydı, başlarına gelecek azap bir müddet geciktirilseydi... Belki hatalarını anlar, ıslah olurlardı" dedi.

"Ey İbrahim! Onlar hakkında mücadeleden vazgeç," dedi melekler. "Sen onların hâlini yakından bilmiyorsun. Artık Rabbinin emri gelmiştir. Onlara geri çevrilemeyecek bir azap ulaşmak üzere..."

ÜÇ YAKIŞIKLI GENÇ

Melekler, Hz. İbrahim'in yanından ayrılarak Sodom'a geldiler. Bu sırada Hz. Lut tarlada çalışıyordu. Üç yakışıklı gencin kendisine doğru geldiğini görünce endişelendi. Kavminin bunlara kötülük edebileceğini düşündü.

"Daha önce sizi buralarda hiç görmedim, siz yabancı kimselersiniz. Buraya niçin geldiniz?" dedi.

Melekler, "Sana misafir olmaya geldik" dediler.

Hz. Lut'un göğsü daraldı, sıkıntı içinde kendi kendine, "Bugün pek çetin bir gün olacak" dedi. Sonra misafirlerini kimseye göstermeden gizlice evine getirdi. Ancak bu durumdan azgın kavmin haberi çabucak oldu.

Hz. Lut'un karısı Vahile münafık bir kadındı. İnanmış görünür, imansızlığını içinde gizlerdi. Misafirlerin geldiğini kavmine hemen söyledi.

Üç parlak delikanlının misafir geldiğini öğrenen Sodomlular gözleri dönmüş şekilde Hz. Lut'un evini koştular. Kapıyı vurarak misafirleri kendilerine teslim etmesini istediler.

Hz. Lut'u sıkıntı bastı. Onları nasihatle ikna etmeye çalıştı:

"Onlar benim misafirlerim. Ne olur beni utandırmayın!"

Cözü dönmüş kavmin bundan anlayacak hâli yoktu.

“Biz seni el âlemin işine karışmaktan men etmedik mi?” dediler. “Sen kendin istediğin kadar ahlaklı ve namuslu ol, bize karışma!”

Bir peygamber olması itibariyle ümmetinin kadınları Hz. Lut’un manevi kızları hükmündeydi. Bunu kast ederek, “Ey kavmim! İşte kızlarım... Onlar sizin için daha temizdir ve helaldir. Allah’tan korkun ve beni misafirlerime rezil etmeyin. İçinizde hiç akıllı başında adam yok mu?” dedi.

Kavmi, Lut Peygamber’in bu nasihatine de kulak asmadı:

“Sen de biliyorsun ki bizim kadınlarla işimiz yok. Sen bizim ne istediğimizi gayet iyi biliyorsun.”

Hız. Lut, tam bir acz içinde kalmıştı. Kavmine karşı ağzından şu sözler döküldü:

“Keşke size yetecek bir gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim!”

Hız. Lut, Sodom ve Gomore’nin yerlisi değildi. Buraya sonradan gelip yerleşmişti. Bu yüzden kendisine arka çıkacak kimse yoktu. Halktan ona inananlar varsa da, sayıca az ve güçsüz kimselerdi.

Hız. Lut’un sıkılıp daraldığını gören melekler, kendilerini ona tanıttı ve geliş sebeplerini açıklamanın zamanının geldiğini düşündüler.

Hız. Cebrail:

“Ey Lut! Biz Rabbinin elçileriyiz. Korkma, bize bir şey yapamazlar. Onlara ne kadar nasihat edersen et faydasızdır. Bırak girsinler içeri!”

Bu sözler üzerine Hız. Lut kapıyı ardına kadar açtı. Sapık güruh birbirlerini ite kaka evin içine doluştu. Hız. Cebrail, Allah’ın emriyle hepsinin gözünü bir hareketle kör etti. Ne yapacaklarını, nereye gideceklerini bilemediler. Feryat figan bağırmaya başladılar. Hız. Lut kollarından tutarak hepsini dışarıya attı.

Evin içi boşalıp kendi başlarına kaldıklarında melekler Hız. Lut’a şöyle dediler:

“Gecenin bir vaktinde sana tabi olanlarla birlikte yola çık. Mü’minlerin hiçbirisi senden geri kalmasın ve arkalarına dönüp bakmasınlar. Sen de onları arkalarından izle. Yalnız karın müstesna... Kavminin başına gelen onun da başına gelecek. Onların helaki ise sabah vaktidir.”

Hız. Lut, “Sabaha daha var. Ben daha evvel helak olmalarını isterim” dedi.

Hız. Cebrail, “Sabah yakın değil mi?” diye karşılık verdi.

Hız. Lut, ailesiyle ve kendisine inananlarla birlikte gece vakti kimse görmeden şehirden çıktılar.

GÖKTEN YAĞAN ATEŞ

Gün ağarırken korkunç bir ses duyuldu. Sodom ve Gomora'nın üzerine gökten ateş yağmaya başladı. Yağmur damlaları gibi aralıksız yağan taşlar, vücutlarına isabet ettiği kişiyi tepeden tırnağa delip geçiyordu. Her taşın kime isabet edeceği Allah tarafından belirlenmişti. Sonra Hz. Cebrail o beldenin altını üstüne getirerek hepsini yerin dibine gömdü.

Hız. Lut ve mü'minler bu azaptan kurtulurken, azgın ve sapkın kavim, gün doğuncaya kadar yerle bir olup tarihe karıştı. Hız. Lut'a ihanet eden, sapık kavminin imansızlık ve ahlaksızlıklarına sessiz kalan, hatta onları gizli gizli destekleyen karısı Vahile de onlarla birlikte helak oldu.

Azaptan kurtulan Hız. Lut ve mü'minler Mısır, Şam ve Ürdün taraflarına gittiler. Hız. Lut'un iki mü'mine kızı vardı. Bunlar babalarıyla birlikte İbrahim Peygamber'in yanına gittiler. Hız. İbrahim bu iki kızı kendi kavminden iki mü'minle evlendirdi.

Lut kavminin hayat sürdüğü bu bölgede beş şehir olduğu ve yaklaşık dört yüz bin kişinin yaşadığı söylenir. Bugün bu bölgeye Lut Gölü veya Ölüdeniz denmektedir.

Bu gibi helak edilen kavimlerle ilgili Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "O kavimlere peygamberleri apaçık deliller getirmişlerdi. Allah onlara bir haksızlık etmedi; onlar kendilerine yazık ettiler." (Tevbe Suresi, 70)